

[UDA HURRERATZEN]

Ixten joan garen koaderno
 eta liburu sailen haizez
 uxatu dugu kurtsoa;
 eta pupitreak koaderno
 eta liburu gabe utziaz
 bakazioei atondu
 diegu lekua.
 Eta erne dira edota badatoz,
 aste egun neketsuen ondoren
 igande argia bezala,
 zabalduz badatoz bakazioak ,
 eta hasi gara jadanik
 opor egunok dastatzen,
 kezkarik gabe eta pozik
 zehartu dezakegun
 itsaso epel bat edo
 paraje zoragarri bat bezala,
 eta atseden eta atsegin sentazioz
 murgiltzen gara.
 Aitaren eta amaren ondora
 itzultzera goaz
 aitagandik, amagandik ikastera,
 anaia eta arrebekin aritzera,
 familiako ontzi gozoan
 maitasun txangoa bizitzera.
 Egunek luzatuko dute beren argia,
 eta gu, argi luzetan luzatuko gara,
 zutik edo etzanda,
 bizipozari zabalik.

Gau epelak garbi hedatuko dira
 gure lo lasaiaren gainean
 eta gure ametsak eder izango dira.
 Bideek egunero eramango gaituzte
 hondartzara, baso edo mendi
 bizitza trinko eta alaiez jantzieta.
 Eta gogoak eman ahala ahalko dugu irakurri
 kreazioko liburu atseginezkoa.
 Eta erreka geure eskuz ukituko dugu
 eta oihanetan sartuko gara
 eta hodeien igarotzea begiratuko dugu
 eta mendietara jarriko gara
 eta itsaso eta hiri beti berrietara,
 gizakien eta gauzen hizkuntza entzutera,
 lagun eta anai-arrebena bezala.
 Galdutako paradisia bilatuko dugu
 edo ahaztuta genuena. Eta atsedenaren bidez
 hartaraino edo geure buruen barruraino
 barrenduko gara
 barrenean dugun gizakia aurkitu arte,
 barrenean dugun gizakia askatu arte.
 Igandea ospatzera atera arte,
 gauzen eta gizakien artean
 jarri arte,
 lanaren eta atsedenaren gizakia
 jatorrizko ekilibrio jator
 eta jaungoikozkotan.